

VERSION LATINE

Malheurs des vieillards

Praeterea minimus gelido iam in corpore sanguis
febre calet sola ; circumscilicet, agmine facto,
morborum omne genus, quorum si nomina quaeras, (...)
percurram citius quot uillas possideat nunc
quo tondente grauis iuueni mihi barba sonabat.
Ille umero, hic lumbis, hic coxa debilis ; ambos
perdidit ille oculos et luscis inuidet ; huius
pallida labra cibum accipiunt digitis alienis ;
ipse, ad conspectum cenae diducere rictum
suetus, hiat tantum, ceu pullus hirundinis, ad quem
ore uolat pleno mater ieiuna. Sed omni
membrorum damno maior dementia, quae nec
nomina seruorum nec uultum agnoscit amici
cum quo praeterita cenauit nocte, nec illos
quos genuit, quos eduxit : nam codice saeuo
heredes uetat esse suos, bona tota feruntur
ad Phialen(1); tantum artificis ualet halitus oris
quod steterat multis in carcere fornicis (2) annis.
Ut uigeant sensus animi, ducenda tamen sunt
funera natorum, rogos aspiciendus amatae
coniugis et fratris, plenaeque sororibus urnae.
Haec data poena diu uiuentibus ut, renouata
semper clade, multis in luctibus inque
perpetuo maerore et nigra ueste senescant.

Juvénal

(1) *Phialen* (accusatif grec) : Phialê, nom fictif d'une courtisane que le vieillard aura couchée sur son testament, au détriment de ses héritiers légitimes.

(2) *fornix, icis, m.* : lupanar.